

Kære kommende brudepar

Invitation til en aften om bryllupsmusik og salmer i Aalborg Domkirke - Budolfi Kirke.

Onsdag den 29. april kl. 19.30.

I Budolfi Kirke har vi gennem et par år afholdt en aften, hvor vi inviterer kommende brudepar og præsenterer en masse forskelligt bryllupsmusik og bryllupssalmer. Aftenen er tænkt som en inspiration til jeres kommende bryllup.

På programmet er både klassikere, noget mindre kendt og noget som nok vil overraske.

Der er programnoter som fortæller om musikken, og sognepræst Rune Nørager Christensen vil fortælle om salmerne.

I midten er der en pause, hvor der vil være et lille glas og mulighed for en snak med præsten eller organisterne.

Vedhæftet finder I en lille artikel om bryllupsmusik i en historisk kontekst.

Det er gratis og der er ingen tilmelding. Aftenen er åben for alle.

Venlig hilsen

Rune Nørager Christensen, sognepræst

Signe Buch Ladehoff, organist

Jørgen Ellekilde, organist

Budolfi Kirke
aalborgdomkirke.dk

Hvad er bryllupsmusik?

Af Jørgen Ellekilde

Hvad er bryllupsmusik? De fleste vil sige, at det er Wagners bryllupsmarch "Here comes the bride" som indgang og Mendelssohns bryllupsmarch som udgangsmusik. Det er rigtigt, at de to stykker er blevet en fast tradition i dag og derfor med rette kan kaldes bryllupsmusik. Men går vi tilbage til stykkernes oprindelse vil vi se, at de slet ikke var tænkt til bryllupper i kirken.

Oprindeligt hed Wagners bryllupsmarch slet ikke "Here comes the bride", men "Treulich geführt". Den er skrevet for kor og orkester, og stammer fra operaen Lohengrin, som blev komponeret i 1850. Operaens handling foregår i hertugdømmet Brabant, hvor tronarvingen Elsa anklages for at have myrdet sin bror. Konge Heinrich beslutter at lade Gud dømme, hvilket skal ske ved en tvekamp. Ridderen Lohengrin ankommer i en båd trukket af en svane, og erklærer sig parat til at kæmpe for Elsa. Før tvekampen frier han til hende, men siger, at hun aldrig må spørge ham om, hvem han er, eller hvor han kommer fra. Det lover Elsa, men hun kan ikke holde sit løfte. Lohengrin afslører da, at han er en gralsridder fra slottet Montsalvat, hvor der opbevares en Gral som giver ridderne overnaturlig magt og evigt liv. Da hans hemmelighed nu er afsløret, må han drage tilbage til slottet Montsalvat.

I operaen blev "Treulich geführt" sunget, da de to nygifte går ind i brudekammeret for at tilbringe deres første nat sammen. Der er således ikke meget kirkeligt i den oprindelige tekst.

I 1858 blev "Treulich geführt" brugt til brylluppet mellem prinsesse Victoria (Dronning Victorias ældste datter) og Frederik d. 3. af Preussen. Siden har det været meget brugt til bryllupper, men kun i den protestantiske kirke. Pga. stykkets oprindelse fravælger de andre kristne kirker stykket, fordi de finder det upassende. Siden er stykket blevet brugt i mange film og andre sammenhænge, og i den forbindelse har det fået ny tekst nemlig "Here comes the bride".

I 1842 skrev Mendelssohn musik til Shakespeares romantiske komedie "En skærsommernatsdrøm", som er et af hans mest populære skuespil. Det handler om kærlighed, forviklinger og trylleri og foregår i en eventyrskov udenfor Athen. Kong Theseus skal giftes med Hippolyta, og Hermia med Demetrius. Men Hermia går i stedet ud i sommerskoven sammen med Lysander. Demetrius følger efter dem, samtidigt med at han bliver forfulgt af den elskovssyge Helena. Blandt skovens overnaturlige væsener er der præcis lige så mange forviklinger som blandt menneskene. I sidste ende får de rette dog hinanden, og til den scene har Mendelssohn komponeret den berømte bryllupsmarch.

Mendelssohns "En skærsommernatsdrøm" blev først opført i 1842, og i 1858 blev den brugt til samme bryllup som Wagners bryllupsmarch. Siden da har begge stykker været en fast del af bryllupsrepertoiret.

Et tredje stykke musik, som er blevet en del af bryllupsrepertoiret, er Charles Marie Widor (1844-1937) Toccata. Da han var ung var orgelkomponisterne inspireret af symfonier og symfoniorkestret med alle dets klangfarver. Widor regnes for skaberen af orgelsymfonierne, som er meget stort anlagte værker for soloorgel, som havde symfonien som forbillede. Orgelsymfonierne har typisk en varighed på 30-50 minutter, og består af 5-8 satser. Når man havde lyttet sig næsten hele vejen gennem en lang orgelsymfoni, og var nået til sidste sats, så skulle den være værd at vente på. Derfor er slutsatserne i orgelsymfonierne ofte flotte, festlige, udadvendte og virtuose. Widor's mest berømte slutsats er fra orgelsymfoni nr. 5, og den kaldes ofte bare Widor's toccata. I Danmark var 5. orgelsymfoni i mange år et velkendt og elsket

koncertstykke, men ikke kendt som bryllupsmusik. Det ændrede sig i 1967 da Dronning Margrethe giftede sig med prins Henrik. Til deres bryllup var toccataen udgangsmusik, og siden da blev den set som en del af bryllupsrepertoiret i Danmark.

Af andre eksempler på musik som gled ind i bryllupsrepertoiret efter et kongeligt bryllup er:

J. S. Bach: Præludium i Es-dur BWV 552. Komponeret i 1739, og spillet til Kronprins Frederik og Marys bryllup. August Södermann: Bryllupsmarch. Komponeret i 1865, og spillet til den svenske prinsesse Astrids bryllup med den belgiske kronprins Leopold. (Meget populært i Sverige)

Jeremiah Clarke: Prins Jørgens March. Komponeret i 1699 til den danske prins Jørgen. Stykket blev spillet til Lady Diana og prins Charles' bryllup.

Selvom man kan finde eksempler på det modsatte, så er der en meget klar tendens til, at det vi opfatter som bryllupsmusik først blev det, efter at kendte eller kongelige havde brugt det til deres bryllupper. Vi har historisk ofte fulgt i fodsporene på kendte og kongelige, og det kommer nok ikke til at ændre sig i fremtiden. Så bliver det spændende at følge fremtidens kendisbryllupper for at se hvilken musik der kommer ind i repertoiret i fremtiden.